

”Neprihănirea lui Dumnezeu în El”

12

Din Slavă în Slavă

Formarea de caractere este cea mai importantă lucrare încredințată vreodată făpturilor omenești. În ora ce urmează, vom explora atât privilegiul cât și responsabilitatea noastră de a ne forma caracterele după cel al lui Hristos. Alăturați-vă nouă acum pentru acest timp puternic de schimbare personală, în timp ce pastorul Stephen Wallace ne duce ”Din slavă în slavă.”

Mulțumesc că ați ales să veniți în seara aceasta pentru a întoarce ochii asupra lui Isus. Ce privilegiu să studiem împreună. Îl laud pe Domnul pentru această oportunitate. Am făcut progrese lente dar sigure în studiul celei mai importante lucrări încredințate vreodată făpturilor omenești. Ne-am uitat la niște două... niște dubluri.

Mai întâi de toate, pentru a ne ajuta să ne concentrăm înainte de rugăciune. Ne-am gândit împreună la dubla misiune a lui Hristos trimis pe planeta Pământ de către Tatăl. Încurajați-mă clasă, care a fost acea dublă misiune? De a dezvălui slava lui Dumnezeu omului și ce? De a restaura slava lui Dumnezeu în om. Și amintiți-vă, restaurarea depinde de revelație. Numai privind putem fi schimbați. El a îndeplinit cu succes această misiune? Acea dublă misiune? Da.

Ce i-a spus El cu ultima Suflare Tatălui? **S-a isprăvit {Ioan 19:30}**; misiune îndeplinită. *Am făcut tot ce m-ai trimis să fac. Am făcut-o, fără calificare.* Și a fost o dublă misiune. Și am putut vedea destul cât de ușor a realizat El în punctul morții Sale, prima fază, faza revelației, dar a fost un pic mai dificil să înțelegem cum a realizat chiar și faza a doua. Dar am ajuns să recunoaștem că, în două moduri, El a realizat chiar și faza de restaurare. Acum își amintește cineva cele două moduri în care El a împlinit chiar și faza a doua?

Numărul unu: El a restaurat pe deplin slava lui Dumnezeu în om; El a făcut acest lucru în Sine ca Omul Reprezentativ. Amin?

În al doilea rând: El a făcut, de asemenea, în momentul morții, într-adevăr în virtutea morții Sale, a făcut provizii suficiente prin care slava Sa ar putea fi restaurată în noi de dragul Său.

Astea au fost cele două căi, îți amintești? El a restaurat slava lui Dumnezeu în Sine pentru binele nostru și a făcut provizii complete și suficiente prin care slava Sa să poată fi restaurată în noi de dragul Său. Astea sunt cele două căi. Acum, mai avem încă două ... dublă. Care este prevederea dublă, prevederea dublă suficientă a harului, prin care slava Sa ar putea fi restaurată în noi de dragul lui Hristos? Care este? Cum este simbolizat la scurt timp după acel strigăt de victorie?

Este simbolizat de sânge și de apa care curge din coasta Lui străpunsă. Îți amintești toate astea, nu-i așa? Trebuie doar să dau înapoi și să ”re-văd” cu tine pădurea. Nu vreau să pierd vederea pădurii pentru copaci, se spune. Și ne-am uitat la acea dublă prevedere a harului. Și aseară, în ultimul nostru studiu, am ajuns să recunoaștem că prin sânge suntem neprihăniți. Și am căutat să înțelegem exact ce înseamnă asta, întrebându-ne ce se cere de la noi pentru a fi neprihăniți. A fost un studiu foarte important... studiu foarte important. Rămăsesem fără timp și trebuie să dezvoltăm asta puțin mai mult, și apoi continuăm. Dar înainte de a merge mai departe, ce trebuie să facem? Trebuie să facem o pauză pentru a invita Spiritul lui Dumnezeu

printre noi. Vă rugăm să invitați personal Spiritul lui Dumnezeu în inima voastră și, în timp ce vă rugați pentru voi înșivă, amintiți-vă de mine, vă rog; râvnesc la rugăciunile tale.

Tată Ceresc, vin în numele lui Isus Hristos, Domnul Neprihănirea mea. Am venit bucurându-mă de accesul pe care ni-l oferă Mijlocitorul. Îți mulțumim că putem veni cu îndrăzneală în prezența Ta, datorită demnității Sale. Noi recunoaștem că nu suntem demni de o audiență cu Tine, dar Mielul este demn. Și Tată, am venit să-Ți mulțumim pentru privilegiul de a ne aduna încă o dată cu scopul de a studia Cuvântul Tău. Dar Tată, ne-am adunat în zadar dacă nu torni cu har Duhul Tău asupra noastră. Lucrurile spirituale sunt doar discernate spiritual. Și Tată, nu vrem doar să înțelegem adevărul cu intelectul, vrem să-l îmbrățișăm cu afecțiune, și vrem să ne supunem lui cu voința pe care am putea-o experimenta în viețile noastre prin puterea sa eliberatoare, sfînșitoare, mai deplină ca niciodată. Vrem să fim mai mult asemenea lui Isus pentru că am studiat Cuvântul în seara asta. Deci, prin Spiritul lui Hristos, Spiritul adevărului, Te rugăm să faceți acest lucru posibil. Mai întâi de toate fă acest lucru posibil prin supranatural, permițându-mi să proclam adevărul și numai adevărul, adevărul așa cum este în Isus. Și apoi fă posibil ca toți prezenți să înțeleagă adevărul și să aleagă să stea sub el, să ne călăuzească viața - astfel încât prin adevăr să fim modelați în asemănarea celui care este Adevărul. Te rog Tată, fă-ne mai asemănători lui Isus pentru că am fost aici prezenți, este rugăciunea noastră în numele Său, amin.

În materialul nostru suntem... Ei bine, nu am trecut prin Lectia 11, așa ca suntem, probabil, la pagina 26, nu-i așa? Baza prin care suntem neprihăniți, ce este, dragii mei prieteni? Ce trebuie să fim? **”Făurilor legii.”** **”Cei ce împlinesc Legea vor fi socotiți neprihăniți.”** **Romani 2:13.** Și deși asta sună un pic ca legalismul, te asigur că nu este - nu în acest mod. Când intrăm în legalism? Intrăm în legalism când încercăm să îndeplinim cerința. Dar prieteni, cerința trebuie îndeplinită pentru ca noi să fim neprihăniți. Dumnezeu nu neprihănește pe nimeni în detrimentul legii. De aceea Scriptura spune că **El este neprihănit {Zah 9:9}** și **biruitor {Rom 3:26}**. El onorează Legea prin tot ce face. De fapt, cel mai mare compliment că legea a fost plătită, a fost plătit de viața și moartea lui Isus Hristos. El a trăit acea viață de ascultare perfectă și apoi a murit acea moarte, a făcut acel sacrificiu infinit, tocmai pentru a susține și onora legea lui Dumnezeu. Amin? De asta a fost nevoie pentru a onora legea și a ne salva în același timp. Cel mai mare compliment plătit vreodată, a fost Hristos răstignit, la lege.

Deci, cum se face că suntem justificați? Prin credința în sânge, sângele lui Isus, căci reprezintă două lucruri. Care? Încurajează-mă acum. Moartea sacrificială a lui Hristos și viața de substituție a lui Hristos. Corect? Viața este în sânge; dar vărsarea de sânge reprezintă moartea lui Hristos. Deci, sângele lui Hristos înțelege atât sacrificiul Său cât și viața Sa substituționară, acea viață de perfectă ascultare. Cât de perfectă era acea viață? Infinit de perfectă. Inspirația ne spune că **Hristos a revelat un caracter infinit perfect. {6T 59.3}** Prin urmare, acea viață infinit perfectă a îndeplinit standardul infinit al legii lui Dumnezeu, care este transcrierea caracterului lui Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu, amintiți-vă atunci când rezumați totul, spune: **”Voi fiți dar desăvârșiți,”** cât de perfect? **”după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”** **{Mat 5:48}** Și te-ai aștepta la asta din ceea ce este transcrierea caracterului lui Dumnezeu. Desigur, ar fi un standard infinit. Desigur, ar fi nevoie de perfecțiune egală cu a lui Dumnezeu. Avem o astfel de perfecțiune să-i oferim noi înșine? nu... Nu, **”Noi toți am păcătuit și,”** ce? **”suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu.”** **”...lipsiți de slavă.”** **{Rom 3:23}**

E adevărat, chiar și pentru cel mai sfânt? Oh, dragilor, cu siguranță este. Și cel mai sfânt este primul care recunoaște asta. Vezi, iar și iar inspirația ne spune că **cu cât ne apropiem mai mult de Hristos, cu atât mai defecti, imperfecti, păcătoși ne vedem a fi. {SC 64.2}** Amin? Da. Vă uitați la toți cei mai evlavioși oameni din Scriptură, și ei sunt cei mai umili, și sunt în mare parte conștienți de deficitul lor. Așa că nu-mi pasă cât de sfînșiti devenim, dragilor, nu avem niciodată în noi ceea ce este adecvat pentru a îndeplini standardul infinit și a ne neprihăni.

Unde o să-l găsim? Numai în Isus Hristos. Și devine a noastră prin plasarea credinței noastre în sângele lui Hristos. Amin?

Și când facem asta, ce face Dumnezeu Tatăl pentru noi? Trebuie să citesc asta din nou. Ne-am grăbit să trecem prin ea în ultimele minute ale ultimului nostru studiu. **Calea către Hristos, pagina 62.** E în partea de jos a paginii 26. **”Noi nu avem o neprihănire a noastră, cu care să facem față, să răspundem cerințelor legii lui Dumnezeu. Dar Domnul Hristos a găsit o cale de scăpare pentru noi.”** Amin? Cum a făcut el acest lucru? În primul rând, ce a făcut? **”El a trăit pe pământ în mijlocul încercărilor și ispitelor, așa cum trebuie să trăim și noi. El a trăit o viață fără păcat.”** Și pentru cine a trăit El acea viață fără păcat? Pentru tine și pentru mine. Și apoi, la sfârșitul acelei vieți fără păcat, ce a făcut El? În continuare: **”A murit pentru noi”** Deci, în primul rând, El a trăit o viață fără păcat pentru noi și apoi El ce? A murit pentru noi și acum ce oferă? Ascultă: **”acum Se oferă să ia păcatele noastre și să ne dea în schimb neprihănirea Sa.”** E o afacere bună, prieteni? {Amin} Nu se poate mai bine de atât. El se oferă să ne ia păcatele și să ne dea neprihănirea Sa. Există o condiție, totuși, ascultă: **”Dacă ne predăm Lui și-L primim ca Mântuitor personal,”** cere prea mult? Oh, prieteni, de o mie de ori nu. **”Dacă ne predăm Lui și-L primim ca Mântuitor personal, atunci, așa păcătoasă cum ar fi viața noastră, noi suntem socotiți neprihăniți.”** Acum, de ce scrie **”socotiți neprihăniți”**? Pentru că, de fapt, nu ești. De fapt, nu ești. Pe ce bază sunteți socotiți neprihăniți? Ascultați următoarea propoziție: **”Caracterul Domnului Hristos este pus atunci în locul caracterului nostru, și suntem primiți înaintea lui Dumnezeu ca și când n-am fi păcătuit niciodată.”** Amin? Slavă Domnului pentru Evanghelie, amin?

Vedeți, acest caracter, caracterul lui Hristos este singurul care îndeplinește standardul infinit. Hristos a revelat un caracter infinit perfect. Ar avea El o perfecțiune de caracter care să îndeplinească standardul infinit? Ar face-o? da, desigur. Caracterul Său s-a conformat transcrierii caracterului lui Dumnezeu? da, desigur. Scriptura spune că **El a fost oglindirea slavei Tatălui Său.** {Ev 1:3} El spune, **”Dacă M-ai văzut pe Mine, ai văzut pe Tatăl.”** {Ioan 14:9} El singur are o perfecțiune de caracter care îndeplinește standardul infinit. Și dragilor, singurul mod în care noi doi putem îndeplini standardul infinit, ceea ce trebuie să facem dacă vrem să fim îndreptățiți, este prin credința în sângele lui Isus. Amin? Acel caracter infinit perfect al lui Isus Hristos este creditat în relatarea noastră din cartea de înregistrări a cerului. Asta vrea să spună când spune că personajul Lui stă în locul caracterului nostru. E creditat în contul nostru. Se crede că ar fi al nostru. Și pe această bază suntem socotiți neprihăniți.

Nu-i de mirare că David spune în **Psalmul 3:3: ”Dar Tu, Doamne, Tu ești scutul meu, Tu ești slava mea și Tu îmi înalți capul!”** Ce este Isus? E slava noastră! Amin? Nu aveți o glorie suficientă pentru a îndeplini standardul infinit în voi înșivă, dar îl aveți în Isus; bucură-te de asta. Bucură-te de asta. **Review and Herald, 11 iulie 1912: ”Hristos a venit în această lume pentru a trăi o viață de supunere perfectă față de legile împărăției lui Dumnezeu. El a venit să înalțe și să înobileze ființe umane, pentru a lucra la o neprihănire de durată pentru ele. ... În El se găsesc toate excelențele necesare perfecțiunii absolute a caracterului.”** Ce cere legea? Perfecțiunea absolută a caracterului. Unde o să-l găsești? În tine? Unde o să-l găsești? În El! Iar titlul lecției din această seară este: **”Neprihănirea lui Dumnezeu în El.”** {2 Cor 5:21} În El aveți o neprihănire care vă va neprihăni. Da, într-adevăr, în El. Pe pagina următoare, pagina 27, cu puțin înainte de Lecția 12: **Volumul 9 din Manuscris Releases, pagina 319; Îl vezi? ”Nimic, nimic altceva decât neprihănirea lui Hristos ne poate da dreptul la binecuvântările rezervate celor răscumpărați.”** Care este singurul lucru care ne va da dreptul la viață veșnică? Neprihănirea lui Hristos, dragilor.

Dar uită-te atent acum, urmați. Neprihănirea lui Hristos creditată în relatarea noastră ne dă drept pentru Cer. Dar dacă vom ajunge vreodată în Rai, nu avem nevoie doar de un titlu, avem nevoie de o potrivire. **Facem o tranziție foarte importantă aici.** Vă rog să înțelegeți

asta. Dacă vrem să ajungem în cer, nu trebuie doar să fim socotiți neprihăniți, ci și de neprihănirea imputată a lui Hristos, trebuie să fim sfinți prin neprihănirea împărtășită a lui Hristos. Și am folosit niște termeni care s-ar putea să nu-ți fie atât de familiari, dar noi îi vom explica, așa că nu-ți face griji. Vezi tu, te rog să înțelegi, că Hristos a trecut prin agonia Calvarului nu numai pentru a ne socoti neprihăniți, ci și pentru a ne face sfinți. Urmărești asta? Cu alte cuvinte, putem spune astfel: La un cost infinit El a făcut o dispoziție prin care am putea nu numai să fim neprihăniți, dar și sfințiți. Prin sânge suntem neprihăniți; de apă suntem sfințiți. De aceea vedem cum curge din coasta lui Hristos nu numai sânge, dar și apă. Pentru că nu avem nevoie doar de sânge pentru a fi neprihăniți, avem nevoie și de apă pentru a fi sfințiți.

Acum, ceea ce trebuie să facem în seara asta este să le unim. Vreau să iau în considerare cu dumneavoastră apa și ceea ce reprezintă, dar înainte de a face acest lucru, trebuie să ne asigurăm că înțelegem cu toții că deși aceste două dispoziții pot și trebuie să fie distinse, ele nu pot fi niciodată separate. Vreau să repet că: Deși acestea pot și trebuie să fie distinse, ele nu pot fi niciodată separate. Aceasta este o afacere la pachet. Și aceeași credință, ascultă-mă acum, aceeași credință care acceptă sângele pentru îndreptățire va accepta, de asemenea, apa până la sfințire. Același har care ne dă un titlu la cer, ne va da, de asemenea, o condiție pentru cer. Amin? Iar aceste prevederi nu pot fi separate. Nu pot fi separate.

Acum, studiul din această seară este intitulat: **”Neprihănirea lui Dumnezeu în El.”** Și acest titlu este luat din **2 Corinteni 5:21: ”Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.”** De ce fel de neprihănire avem nevoie pentru a fi îndreptățiți? Neprihănirea lui Dumnezeu. **Fiți perfecti, așa cum Tatăl vostru din cer este perfect, {Mat 5:48}** este cerința legii și, numai **cei ce împlinesc legea vor fi socotiți neprihăniți. {Rom 2:13}** Deci trebuie să ai dreptatea lui Dumnezeu, amin? Unde o ai? În tine? Nu, în El! Amin? **”El l-a făcut pe Cel care nu cunoștea păcatul să fie păcat pentru noi ca să putem deveni neprihănirea lui Dumnezeu în El.”**

Ascultați această declarație remarcabilă, **Mesaje selectate, Volumul 1, pagina 396: ”Prin ascultarea Sa perfectă El a satisfăcut pretențiile legii, și singura mea speranță se găsește în a privi la El ca înlocuitor și garanție care s-a supus perfect legii pentru mine. Prin credința în meritele Sale, sunt liber de condamnarea legii. El mă îmbracă cu neprihănirea Sa, care răspunde tuturor cerințelor legii. Eu sunt complet în Cel care aduce neprihănirea veșnică.”** Wow, asta e un adevăr puternic, o evanghelie puternic declarată. Dragilor, vă rog, ori de câte ori auziți pe cineva încercând să acuze mesagerul Domnului că este legalist, ignorați aceste acuzații. Și s-ar putea să împărtășiți unele declarații ca acestea. Orice în afară de un legalist; amin? Nici un indiciu de dreptate prin lucrări aici, nici unul.

Coloseni 2:9 vorbește astfel despre faptul că suntem compleți în El: **”Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.”** Vezi tu, în Hristos avem neprihănirea lui Dumnezeu pentru că toată plinătatea Dumnezeirii a locuit în El, cum? Trupește! Noi suntem compleți în El; suntem compleți în El. Acum, vă rog să înțelegeți totuși, că, dacă suntem în Hristos, atunci Hristos trebuie să fie, de asemenea, în noi. Urmăriți asta? E un concept foarte important. Este imposibil pentru noi să fim prin credință în Hristos, dacă nu permitem lui Hristos, prin credință, să fie în noi. Vezi tu, de asta neprihănirea și sfințirea sunt inseparabile. În Hristos suntem neprihăniți. Hristos în mine, suntem ce? Sfințiți. **”Hristos în voi, nădejdea slavei.” {Col 1:27}** Ai mai auzit cuvântul ăsta? Folosește-ți cheia. Cum se face că suntem schimbați din slavă în slavă? Este prin spiritul lui Hristos care locuiește în noi. Și asta ne sfințește, dragilor. Aceasta este ceea ce ne pregătește pentru cetățenie în cer. Dobândim o condiție morală, o capacitate de a trăi acolo prin lucrarea Duhului Sfânt care **ne transformă prin înnoirea minților noastre. {Rom 12:2}** Acest lucru este la fel de esențial ca și neprihănirea, în cazul în care vom ajunge vreodată în rai. Amin? Sfințirea este la fel de esențială ca și neprihănirea, dacă vom ajunge

vreodată în rai. Dacă vei ajunge vreodată în rai, ai nevoie de o condiție morală la fel de mult cum ai nevoie de un drept sau titlu legal. Acesta este motivul pentru care este un pachet de afacere. Nu-i poți separa pe aceștia doi.

Observați cum sunt legați împreună de declarația pe care am citit-o mai devreme. **Calea către Hristos {62}**, și vreau să vă duc la următoarea propoziție, în paragraful următor. În partea de jos a paginii: **”Dacă ne predăm Lui și-L primim ca Mântuitor personal, atunci, așa păcătoasă cum ar fi viața noastră, noi suntem socotiți neprihăniți.”** Pe ce bază? **”Caracterul Domnului Hristos este pus atunci în locul caracterului nostru, și suntem primiți înaintea lui Dumnezeu ca și când n-am păcătuit niciodată.”** Asta e ceea ce am citit până acum, dar observați următoarea propoziție! **”Mai mult decât atât, Hristos schimbă inima...”** Amin? Vezi tu, Dumnezeu prin Isus Hristos, este interesat nu numai în schimbarea poziției noastre juridice, El este interesat în schimbarea stării noastre morale. Ești cu mine? El vrea, cu alte cuvinte, nu numai să ne socotească neprihăniți, El vrea să ne facă sfinți. El vrea nu numai să ne dea un titlu la cer, El vrea să ne ajute să dezvoltăm o condiție pentru cer. Suntem cu toții împreună în asta? De aceea avem acea propoziție remarcabilă. **”Mai mult decât atât, Hristos,”** ce? **”schimbă inima.”** Hristos schimbă inima.

Dragilor, vă rog să lucrați cu mine acum la natura inseparabilă a neprihănirii și sfințirii. Și declarația cu care vreau să mă lupt în seara asta este atât de profundă, este atât de protectoare, este atât de echilibrată, și dacă o lăsăm, ne va ține departe de ambele șanțuri de o parte și de alta a căii drepte și înguste a adevărului care duce la Împărăție. Despre ce vorbesc? Știi că există **o cale dreaptă și îngustă a adevărului, care duce la Împărăție**, nu-i așa? Biblia vorbește despre asta. **{Mat 7:14}** Dar vă rog să fiți atenți că sunt șanțuri adânci pe ambele părți, și bănci foarte alunecoase care cad în ele. Și este atât de ușor și suntem atât de predispuși să alunecăm într-un șanț sau altul. Și e un moment foarte greu, ca popor, să stăm pe calea cea dreaptă și îngustă.

Ce sunt aceste două șanțuri de care te avertizez? Ce-i cu șanțul ăsta de aici, oameni buni? În ce șanț ești aici? Cum se numeste? E în dreapta mea. Cum se numeste? Este dreptul radical; Se numește legalism. Ești cu mine? Legalism. Cum se numește șanțul ăsta de aici? E stânga liberală. Se numește teologic, antinomianism; Nu lăsa asta să te sperie. ”Anti” este pur și simplu prefixul care înseamnă ”împotriva”. ”Nomos” este cuvântul grecesc pentru ”lege”. Deci, ce crezi că este un ”antinomian”? Un ”antinomianist” este? Unul care este împotriva legii.

”Antinomianismul” ne învață practic că Hristos a scăpat de lege la cruce, iar acum nu mai trebuie să fim preocupați de supunere pentru că legea este în trecut. Merge foarte aproape cu o dată salvat, întotdeauna salvat. Legalismul, care e problema legalismului? Ei bine, legalistul vrea să-și câștige mântuirea, așa că vor ca supunerea lor să fie meritorie. La urma urmei, a fost greu să se supună. Și apropo, dacă nu ești motivat de dragoste, supunerea este într-adevăr o corvoadă. Mă auziți, legalistilor? Trebuie să-ți strângi dinții și să te faci să te supui și o vei face chiar dacă te omoară pentru că *”trebuie să ajung în rai”*. Și nu există bucurie în acest tip de experiență, dar o vor face pentru că trebuie să câștige suficiente puncte pentru a ajunge acolo. Vezi, e o chestie de mândrie. E o chestie de mândrie. Lasă-mă să simplific asta pentru tine, bine? Legalismul, linia de jos: legalistul vrea să ajungă la cer prin supunerea sa, prin supunerea lor. Asta e ceea ce legalistul vrea: să ajungă în rai prin supunerea lor. Ești cu mine? În concluzie, antinomianul vrea să ajungă în rai fără supunerea lor. E destul de simplu? Suntem cu toții împreună? Antinomianul vrea să ajungă în rai, ce? fără ascultarea lor. Legalistul vrea să ajungă în rai prin supunerea lor. Și știi că e fascinant, când te uiți la aceste două grupuri, și apropo... în această biserică iubită a noastră, conflictele noastre cele mai intense sunt inevitabil între legalisti și antinomieni. Și orice pastor de aici știe ce sunt.

Dar știi, în ciuda faptului că sunt unul la gâtul celuilalt, este remarcabil că există o mulțime de similitudini între ei doi. Chiar există. Ce vreau să spun? Ei bine, sinele este comun, foarte mult, pentru ambele. Legalistul, care e problema lui de ”sine”? Ei bine, ei sunt interesați de auto-slăvire. Ei doresc să fie capabili să-și asume meritele pentru mântuirea lor, așa că au inventat o evanghelie falsă, care le permite să-și câștige mântuirea și, astfel, pot să-și asume meritele pentru aceasta. E o chestie de ego, auto-slăvirea. Care e problema cu ”sinele” aici la antinomieni? ... voi dragilor din șanțul ăsta. Și bineînțeles că știi că nu te judec, doar așa de dragul ilustrației. Care e problema cu ”sinele” aici? E satisfacție de sine. Ce e de sine? - satisfacție. Acești oameni vor să se complacă în păcatele lor preferate. Ești cu mine? Nu vor să renunțe, așa că ce au făcut? Ei au inventat o evanghelie falsă care le permite să creadă că sunt salvați, în timp ce ei merg chiar pe păcat. Ai auzit asta? E adevărat, e adevărat.

Există o altă problemă comună: mândria, mândria. Oamenii ăștia sunt mândri de ceea ce fac ca să ajungă în rai. Oamenii ăștia sunt mândri de ceea ce nu fac ca să ajungă în rai. Da, e adevărat. Și știți, dragii mei prieteni, sunt aici să vă spun în seara asta că diavolului nu-i pasă în ce șanț sunteți. Tot ce vrea e să te țină departe de calea cea dreaptă și îngustă. Și sunt aici să vă spun că nu sunt mulți pe calea cea dreaptă și îngustă. Dar sunt aici să-ți spun că e timpul să ieșim din șanțuri și să ne băgăm pe calea cea dreaptă și îngustă. Amin? Frate, soră, ne apropiem de linia de sosire, și nu mai putem să ne bălăcim în nici un șanț. Amin? Trebuie să ieșim din șanțurile astea, să mergem pe calea cea dreaptă și îngustă și să-l urmăm pe Isus, dacă vrem să ajungem vreodată în împărăție. Și este deosebit de important pentru noi să ieșim din aceste șanțuri pe măsură ce ne apropiem de linia de sosire. De ce? Ei bine, pentru că vom vedea întâmplându-se din nou ceea ce s-a întâplat odată înainte, în timpul lui Hristos.

Ai auzit vreodată de saduchei și farisei? În timpul lui Hristos, care au fost unul la gâtul celuilalt? Saduchei și farisei. Toate cele mai amare controverse au fost între saduchei și farisei. Și asta a fost pur și simplu versiunea veche a legalistilor și antinomienilor. Apropos, dacă am avea timp ar fi fascinant să vă împărtășim cum antinomienii de astăzi sunt o versiune modernă a saducheiilor din vechime. E fascinant... Fascinant. Dar nu avem timp. Acum, ei au fost la gât reciproc până când au trebuit să scape de Isus Hristos, a cărui plimbare dreaptă și îngustă a fost o condamnare pentru amândoi. Mă auzi? Și l-au urât din cauza asta. Și ura lor comună pentru Isus Hristos i-a făcut să conspire împreună. Ei au renunțat la diferențele lor atunci când a venit vorba de a scăpa de Isus. Mă auzi?

Și dragilor, vom vedea asta din nou. De fapt, vedem asta din nou. Ați auzit vreodată de romano-catolicism și protestantism apostat care au lăsat diferențele la o parte și au bătut palma? Pentru ce? Să scape, de data asta, de mireasa lui Hristos. Amin? Vedem asta chiar acum, dragii mei prieteni. E unul dintre cele mai sigure semne ale vremurilor. Aceste diviziuni profunde sunt acum reparate între romano-catolicism și protestantismul apostat. Și apropos, care e a treia componentă? Spiritismul. Aceasta este trinitatea nesfântă care se va opune vehement miresei lui Hristos și va încerca să o crucifice, la fel ca saduchei și farisei sub influența demonică a puterilor răului Răstignit Hristos. Nimic nu e nou sub soare, nu-i așa? Tocmai din acest motiv, este absolut imperativ să ieșim și să stăm departe de fiecare șanț. Amin? Ieșim și stăm departe de fiecare șanț.

Și este înfricoșător, trebuie să spun acest lucru, dragii mei prieteni, ezit să o fac, pentru că nu vreau să dau nici măcar impresia că am ceva împotriva acestei biserici iubite, dar oricât de mult iubesc această biserică trebuie să fiu foarte sincer în ceea ce privește starea ei. Dar sunt mulți în această biserică iubită a noastră care sunt fără să vrea spirit înrudit, fie cu romano-catolicism, fie cu protestantismul apostat... pentru că ele sunt fie în șanț de legalism sau în șanț de slavă ieftină. Oh frate, sora, avem nevoie să ieșim din șanțurile noastre. Amin? Trebuie să ieșim din șanțurile noastre.

De aceea trebuie să ne uităm atent la această declarație remarcabilă. Este atât de protectoare, este atât de echilibrată, și ne va ține pe calea cea dreaptă și îngustă dacă vom ajunge să o înțelegem. Lucrează cu mine la asta. Se găsește în cartea **Credința prin care trăiesc, pagina 116**. O vezi acolo, în partea de sus a paginii 28. Este, de asemenea, găsit în **Solii către tineret, pagina 35**. Dacă ai una din ele, îl poți găsi. Sau îl puteți citi din material. Lasă-mă să ți-o citesc, și apoi ne întoarcem să lucrăm cu ea. **”Îndreptățirea prin care suntem iertați ne este atribuită; îndreptățirea prin care suntem sfințiți ne este împărtășită. Prima reprezintă recomandarea noastră pentru cer, iar cea de-a doua ne face să fim potriviți pentru cer.”** E atât de profund. E atât de echilibrat. E atât de protector. Dacă noi doi putem înțelege pur și simplu acest adevăr, ne va ajuta enorm să rămânem pe calea dreaptă și îngustă și în afara ambelor șanțuri. Lucrează cu mine la asta; vă rog să încercați să înțelegeți acest lucru. Vă rog să observați că atât titlul nostru, cât și condiția noastră de potrivire pentru Cer se găsesc în neprihănirea lui Hristos.

Hristos Lumina Lumii, pagina 300: ”Inima mândră se luptă să câștige mântuirea, dar atât vrednicia, cât și titlul nostru pentru cer se găsesc în neprihănirea lui Hristos.” Dar vă rugăm să rețineți cu atenție; observați cu atenție: Neprihănirea lui Hristos ne este dată într-un mod diferit astfel încât să ne dea dreptul la cer, decât pentru a ne face potriviți pentru cer. Ai observat asta? Cum ni se dă neprihănirea lui Hristos pentru a ne neprihăni? ... să ne dea un titlu spre cer? Ne este atribuită. Cum ni se dă neprihănirea lui Hristos pentru a ne sfinți? ... să ne dea o condiție pentru cer? Ne este împărtășită. Ok? Ne-am înțeles? **Pentru a fi neprihăniți, trebuie să avem neprihănirea atribuită a lui Hristos și acesta este titlul nostru spre cer. Pentru a fi sfințiți trebuie să avem neprihănirea împărtășită a lui Hristos și aceasta este condiția noastră pentru cer. Acum, aceste două prevederi ale harului trebuie să fie clar distinse, dar ele nu trebuie să fie niciodată separate!** ... să nu fie niciodată separate.

Bine, să ne asigurăm că înțelegem asta. În primul rând, neprihănirea prin care suntem îndreptățiți este atribuită. Ce înseamnă să fii neprihănit? Să sperăm că înțelegi asta pentru că am studiat-o deja. V-am dat câteva definiții aici, foarte concise: **Neprihăni: a ierta, să declare, sau declara neprihănire.** ok? Asta înseamnă să fii neprihănit. Neprihănirea prin care suntem sfințiți este împărtășită. Ce înseamnă să fii sfințit? **A fi sfințit în esență înseamnă a fi sfânt, a face sfânt... pentru a restabili în asemănarea lui Dumnezeu.** ok? Acum, te rog, uită-te cu mine la aceste cuvinte atribuit și împărtășit. Când atribui ceva, cum îl dai cuiva? Când atribui ceva, cum îl dai cuiva? **Definiție: a credita sau socoti pe baza unuia care aparține pe bună dreptate altuia.** Apropos, am scos asta dintr-un dicționar pe care Ellen White îl avea în bibliotecă. Am vrut să văd ce ar fi putut privi ca o definiție, și am găsit asta. **”A credita sau a socoti pe baza unuia care aparține pe bună dreptate altuia.”** Asta înseamnă să atribui. Urmărești asta? Atribuirea atunci este ceva care este obiectiv, nu ne privește. Este creditat în contul nostru.

Atribuirea este ceea ce Ellen White vorbea în **Calea către Hristos, 62**, când a spus: **”Caracterul Său stă în locul caracterului nostru.”** Unde se face asta? Asta se face în cartea de înregistrări a raiului. Este atribuit pentru noi; se crede că ar fi al nostru. Ok? Acum, care ne dă un titlu la cer - neprihănire. Neprihănirea atribuită ne dă un titlu către cer. Ce este un titlu? **”Este un drept legal de posesie precis, doar cerere sau drept. Ceea ce conferă dreptul legal de posesie.”**

Știi că dacă într-un moment de slăbiciune vrei să cumperi o mașină nouă, dar nu ai bani, te duci la bancă și iei un împrumut. Ei vă dau pentru o anumită rată a dobânzii prestabilite și, de asemenea, doar pentru a se asigura că primesc banii, ce fac ei? Păstrează titlul. Pe vremuri, îl păstrau. Acum au pus doar un gaj pe ea. Dar pe vremuri își păstrau titlul. Și nu ți-ai primit titlul, acel document pe care scrie că dețineți în mod legal mașina, până când? Până când ai

plătit împrumutul în întregime. Apoi banca ți-a dat titlu, și ai un document care spune că mașina este a ta.

Acum, îndreptățirea, neprihănirea atribuită a lui Hristos ne dă un titlu pentru viața veșnică, către cer. Dar dragilor, cine a plătit pentru asta în întregime? Noi? Nu, viața și moartea lui Isus Hristos ne-au cumpărat viața veșnică. Amin? Tocmai de aceea, **deși plata păcatului este moartea, darul lui Dumnezeu este viața veșnică. {Rom 6:23}** Singurul lucru pe care noi doi l-am câștigat cu adevărat, este moartea veșnică - pentru că **toți au păcătuit. {Rom 3:23}** Moarte veșnică vom primi ca și păcătoși. Așa că te rog să ai grijă. Ai grijă să nu insiști să primești ceea ce meriți sau să câștigi ceva. Pentru că dacă insiști să câștigi ceva, va trebui să mori... Veșnic.

Numai Isus Hristos a câștigat viața veșnică pentru noi, prin viața și moartea Sa și prin El însuși. Amin? Și poate fi primit doar ca un dar gratuit prin credința în sângele lui Isus. Suntem cu toții împreună în asta? ... numai prin credința în sângele lui Isus. Acum, să trecem la împărtășit. Aceasta este baza prin care primim... Așa primim neprihănirea care ne sfințește. E prin împărtășire. Când împărtășești ceva, cum îl dai? ”a împărtăși: a da sau acorda o parte din; pentru a face o altă parte de.” Vezi tu, când dai ceva, de fapt îl dai persoanei, astfel încât acea persoană să-l primească, să ia parte la el. Devine o parte din ei. Și apropo, iată un mic indiciu care te-ar putea ajuta să înțelegi aceste cuvinte:

Impute (atribui RO): P-U-T(a pune) mijlocul acestui cuvânt vă ajută să înțelegeți ce înseamnă impute. Ceea ce este imputat este ceea ce este pus în contul dumneavoastră.

Impart (împărtăși RO): P-A-R-T(parte) vă ajută să înțelegeți ce înseamnă asta. Când ceva îți este împărtășit, devine o parte din tine. E de ajutor?

Ea devine o parte din tine; este plasat în voi. Ceea ce este împărtășit schimbă statutul dumneavoastră juridic. Urmează-mă clasă, acest lucru este important. Ceea ce este împărtășit schimbă ce? Statut juridic. Ceea ce este împărtășit schimbă ce? Starea ta morală. Suntem cu toții împreună? A-ți schimba poziția juridică prin neprihănirea împărtășită a lui Hristos înseamnă a te justifica. Pentru a-ți schimba starea morală prin... Scuză-mă, am spus împărtășit? ***A-ți schimba poziția juridică prin neprihănirea împărtășită a lui Hristos înseamnă a te justifica. Să-ți schimbi starea morală prin neprihănirea împărtășită a lui Hristos înseamnă să te sfințească.*** Suntem cu toții împreună?

Acum, să știți că atribuirea neprihănirii lui Hristos este posibilă doar datorită a ceea ce s-a întâmplat deja la cruce. Acum urmați-mă, dragilor. Permiteți-mi să întreb în acest fel: Ce îi dă lui Dumnezeu dreptul de a-mi atribui ceea ce a făcut Hristos și de a mă justifica astfel? Ce-I dă dreptul să mă justifice la viața veșnică? Ce-I dă dreptul să facă asta? Din cauza a ceea ce a făcut pe cruce. Ce a făcut El la cruce? El a luat toate păcatele noastre și le-a atribuit lui Hristos și L-a condamnat astfel. Amin? Acesta este un fapt istoric, care s-a întâmplat deja. Ce s-a întâmplat la cruce? Toate păcatele noastre au fost atribuite. Ce au fost? Ele au fost atribuite, au fost creditate, au fost socotite la Isus Hristos. Și El, din cauza păcatelor noastre atribuite, a fost condamnat la moarte. Și pentru că Dumnezeu a făcut asta, acum, pentru oricine vine la piciorul crucii și îl acceptă pe Hristos prin credință, El poate finaliza schimbul.

Și care e a doua jumătate? El poate acum, pentru cei care acceptă sângele lui Hristos prin credință, El poate lua acum toată neprihănirea Sa, neprihănirea lui Hristos, și să o atribuie pe cea credincioasă și să o justifice astfel. Vezi cum funcționează asta? Este atribuire de ambele părți ale tranzacției. Observați inspirația vorbește atât de clar despre acest lucru. **Semne ale Timpurilor, 14 aprilie 1898: ”Deși nevinovat, Hristos a fost tratat ca un păcătos, pentru ca, prin meritele Sale, păcătoșii, deși vinovați, să poată fi tratați ca copiii loiali și ascultători ai lui Dumnezeu. Hristos a murit cu păcatele lumii atribuite în El ca**

neprihănirea Sa să poată fi atribuită păcătosului.” Vezi tu, ambele jumătăți ale tranzacției, ce implică? Atribuire. Suntem cu toții împreună? Atribuire: Păcatele noastre au fost atribuite lui Hristos pentru ca neprihănirea Sa să ne fie atribuită... da.

Acum, prieteni, aici este un lucru foarte, foarte important de înțeles. Te rog să lucrezi cu mine la asta. Și te rog să înțelegi că nu mă pierd inutil în detalii aici. Vorbim despre adevăruri fundamentale, vitale. Poate că nu realizați acest lucru, dar vorbim despre esența a ceea ce a lansat marea reformă. **Vorbim despre miezul problemelor care disting protestantismul adevărat de romano-catolicism.** Deci nu vorbim despre o problemă secundară. Nu vorbim despre o problemă secundară. Lucrează cu mine la asta.

Atribuire, atribuire; ce schimbă? Schimbă statutul legal, sau starea morală? Bine, atribuirea schimbă statutul juridic. Atribuirea în sine, urmați îndeaproape: atribuirea în sine nu schimbă starea morală a cuiva. Ea face posibilă o schimbare de statut moral și duce la o schimbare de statut moral, dar atribuirea în sine nu schimbă starea morală a cuiva. De unde știu asta? Când păcatele noastre i-au fost atribuite lui Hristos pe cruce, aceasta și-a schimbat poziția legală în fața lui Dumnezeu? L-a socotit Dumnezeu ca fiind un păcătos? Da, a făcut-o. Dar când păcatele noastre au fost atribuite lui Hristos pe cruce, l-a făcut pe El în Sine păcătos? Cel mai categoric nu; nu s-a întâmplat. Și spun asta nu din proprie autoritate. Bindecuvântați-vă inimile, nu îndrăznesc să vă spun nimic din proprie autoritate.

Ascultă: **Semnele timpurilor, 30 mai 1895: ”Păcatele noastre au fost puse pe Hristos.”** ”Păcatele noastre au fost puse pe Hristos.” Ce fel de limbaj auzi acolo? Limbaj de atribuire. Ok? Acesta este un sinonim pentru ”atribuite”. **”Păcatele noastre au fost puse pe Hristos, pedepsite de Hristos, puse deoparte de Hristos, pentru ca neprihănirea Sa să fie atribuită nouă, care nu mergem după trup, ci după Spirit.”** Acum ascultați următoarea propoziție: **”Deși păcatul a fost taxat în contul Său”** din nou limbajul clasic de atribuire; Ai auzit? **”Deși păcatul a fost taxat în contul Său în numele nostru, El a rămas perfect fără păcat.”** Amin? Cu toate păcatele noastre atribuite Lui, totuși El în Sine a rămas perfect fără păcat. Evident, atunci, atribuirea nu schimbă starea morală.

Dar vă întreb, când păcatele noastre au fost atribuite lui Hristos, a devenit El, în ochii lui Dumnezeu, un păcătos? Și L-a tratat Dumnezeu ca și cum ar fi păcătos? Da, într-adevăr. Da, într-adevăr; chiar dacă în Sine El a fost perfect fără păcat. E important? Este semnificativ? Da, este, de ce? Din cauza celei de-a doua jumătăți a tranzacției. Haide, lucrează cu mine. Toate acestea au fost făcute pentru ca Dumnezeu să poată să ne atribuie nouă neprihănirea lui Hristos. Acum, când neprihănirea lui Hristos ne este atribuită, asta ne face în noi înșine neprihăniți? Ne schimbă starea morală? nu. Dar ce se schimbă? Ne schimbă statutul juridic. Și schimbă ceea ce Dumnezeu ne consideră a fi, și astfel modul în care Dumnezeu ne tratează. Amin?

De aceea Pavel spune că **Dumnezeu justifică pe cei nelegiuți. {Rom 4:5}** Dumnezeu îi justifică pe cei nelegiuți pentru că pe cruce, Dumnezeu i-a condamnat pe Cei Evlavioși. Ești cu mine? Cum se face că Dumnezeu poate justifica nelegiuții? Pentru că pe Calvar l-a condamnat pe Dumnezeu prin atribuirea păcatelor noastre Lui. Acum, El poate justifica nelegiuți prin atribuirea neprihănilor lui Hristos către ei. Urmărești asta? Dar dragii mei prieteni, aici este punctul vital - nu-l pierde. Lasă-mă să-l pun în acest fel ... și vă rog să-l înțelegeți.

Neprihănirea care îmi este atribuită nu este a mea, decât a fost păcatul care l-a condamnat pe Hristos. Vezi asta? Vreau să repet asta. Neprihănirea care îmi este atribuită nu este a mea, decât a fost păcatul care l-a condamnat pe Hristos. Al cui păcat l-a condamnat pe Hristos? Al tău și al meu. A fost al lui, chiar și în parte? Chiar și o mică parte? nu. Exclusiv și în întregime păcatul nostru l-a condamnat pe Hristos. Suntem cu toții împreună? Bine, veniți în cealaltă parte a tranzacției, bindecuvântați-vă inimile. A cui neprihănire ne justifică? A cui

neprihănire mă justifică? A lui Hristos; este a mea măcar o parte? Oh, haide, 50-50; Mă mulțumesc cu 50% al meu, 50% al lui. Nu? Haide, am mândria mea. Să-ți spun ceva. Mă mulțumesc cu 10%. Doar o zecime, dă-mi o zecime, haide. 10% a mea, 90% a lui. Nu? Ooh! E greu de lucrat cu tine. Îți spun, uite ultima mea ofertă. Ultima mea ofertă: 1% a mea, 99% a lui, haide. 1%, cineva trebuie să obțină un pic de credit; Haide, 1%, te rog, dă-mi una.

Să nu îndrăznești, și să nu îndrăznești nici tu să ți-o dai. Bindecuvântați-vă inimile. Amin? Neprihănirea care vă justifică este întotdeauna și numai, este exclusiv neprihănirea lui Isus Hristos. Amin? Nu uita asta. Din ce șanț te va ține departe, mereu? Din ce șanț te va ține departe? Șanțul legalismului și vei sta chiar acolo sus, pe calea cea dreaptă și îngustă, unde ți-e locul, dacă te agăți de acel adevăr. Urmărești asta?

Acum, un alt lucru vreau să evidențiez. Te rog, concentrează-te. Deși atribuirea nu schimbă starea noastră morală, întotdeauna face posibil din punct de vedere legal, și întotdeauna va duce la o schimbare în starea noastră morală. Țasta e un adevăr care trebuie stabilit clar, dar va trebui s-o facem după pauză. Să ne ridicăm pentru rugăciune.

Tată Ceresc, îți mulțumesc că ne-ai ajutat să înțelegem aceste adevăruri extrem de importante. Extrem de importante pentru că suntem atât de predispuși să alunecăm într-un șanț sau altul. Domnul Isus a spus: ”Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera.” Tată, trebuie să fim scoși din șanțurile în care ne bălăcim. Trebuie să fim crescuți pe calea dreaptă și îngustă a adevărului. Așa că, Te rog, ajută-ne să înțelegem clar aceste lucruri și nu numai să le înțelegem cu intelectul, să ne ajuți să le îmbrățișăm cu inimile noastre și să consimțim pentru ele cu voința noastră pentru ca noi să putem trăi după aceste adevăruri. Continuă să ne binecuvântezi prin Spiritul Tău pe măsură ce continuăm să studiem, este rugăciunea noastră în numele lui Isus, amin.